

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **REALSAD, s.r.o.**, se sídlem Moravský Krumlov, Pod zámkem 204, zastoupený JUDr. Michaelou Voseckou Klečkovou, advokátkou se sídlem Brno, Ječná 29a, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Jihlava, Masarykovo nám. 5, o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 4.2.2013, č.j. 13827-42/2010-ERU,

takto:

- I. Rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 4.2.2013, č.j. 13827-42/2010-ERU, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 342 Kč k rukám JUDr. Michaely Vosecké Klečkové, advokátky se sídlem Brno, Ječná 29a, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 4.2.2013, č.j. 13827-42/2010-ERU, kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 2.2.2011, č.j. 13827-24/2010-ERU. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení i tohoto prvostupňového rozhodnutí.

I. Podstata věci

Rozhodnutím žalovaného ze dne 2.2.2011, č.j. 13827-24/2010-ERU, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení licence pro výrobu elektřiny v provozovně v k.ú. Moravský Krumlov, obec Moravský Krumlov, p.č. 1762/4-9, 1760/2, 1760-9, 3538/8-14 s celkovým nainstalovaným výkonem 1,5 MW, neboť žalobce podle žalovaného dostatečně neprokázal splnění technických předpokladů. Při ohledání předmětné provozovny za účelem zjištění relevantních skutečností pro rozhodnutí totiž nebyla provozovna kompletní, tudíž nebyly splněny technické parametry uvedené v žádosti o vydání licence. Tato provozovna nemohla produkovat v době ohledání uvedený výkon 1,5 MW, ale pouze 195,73kW, což bylo třináct procent z uváděného výkonu. Současně žalobce během správního řízení v prvním stupni nenavrl další relevantní důkazy, kterými by prokázal, že provozovna v době vydání rozhodnutí byla kompletní.

Předsedkyně žalovaného neshledala v postupu žalovaného žádné pochybení a žalobcův rozklad zamítla. V řízení o rozkladu neprovedla žalobcem navržené důkazy, neboť dospěla k závěru, že nemohou prokázat naplnění technických předpokladů pro provoz předmětné fotovoltaické elektrárny dle § 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon). Žalobcem předložená zpráva již po provedeném ohledání provozovny nemohla splnění technických předpokladů prokazovat.

Předsedkyně žalovaného byla při svém rozhodování mimo jiné vázána zrušujícím rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30.10.2012, sp. zn. 62 A 4/2011.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce v podané žalobě předně poukazuje na vydání dvou odlišných rozhodnutí ve věci samé. Zatímco prvním z nich byla žalobci udělena licence pod č. 111018002, druhým byla žádost o vydání licence zamítnuta. Žalobce má za to, že mu rozhodnutí o udělení licence bylo doručeno tím, že mu byla vyhotovena ověřená kopie tohoto rozhodnutí při nahlížení do spisu, a to nejpozději dne 7.1.2011.

Podle žalobce předsedkyně žalovaného dostatečně nepřihlédla ke všem uváděným skutečnostem a navrhovaným důkazům a věc opětovně nesprávně právně posoudila. Žalobce k tomu poukazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 30.10.2012, sp. zn. 62 A 4/2011. Žalobce má za to, že zprávu o výchozí revizi předložil již prvostupňovému orgánu. K podpoře svého tvrzení přikládá znalecký posudek J. F. ze dne 2.4.2013. Podle žalobce pokud předsedkyně žalovaného postrádala náležitosti stanovené zákonem, měla jej vyzvat k jejich doplnění a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalobce svoji argumentaci ohledně splnění technických předpokladů opírá i o skutečnost, že zařízení je již připojeno k distribuční soustavě. Společnost E.ON energie, a. s., tuto technickou způsobilost prověřila a schválila a ve zkušebním provozu od žalobce na této výrobně odebírá elektrickou energii. K tomu žalobce odkazuje na smlouvu ze dne 23.12.2010 o sdružených dodávkách elektřiny, k níž však žalovaný nepřihlédl.

Žalobce tedy nesouhlasí s tím, že by výrobní elektrárna nebyla způsobilá bezpečného provozu, a dodává, že výrobní byla řádně dokončena v avizovaném termínu. Bez viny žalobce se na instalovaných panelech projeví vady a panely tak musely být později demontovány. Žalobce má za to, že závěr z místního ohledání je nedostačující, neboť tu není popsáno, kolik kusů panelů chybí, na jakém místě a jaký má být výkon elektrárny.

Žalobce rovněž namítá, že nebyla dodržena lhůta dle § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno více jak po 90 dnech od právní moci zrušujícího rozsudku zdejšího soudu.

V podané replice žalobce reagoval na vyjádření žalovaného a rozvedl svoji žalobní argumentaci.

Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem a domáhal se zrušení jak napadeného, tak jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný zásadně nesouhlasí s tvrzením, že by v předmětné věci byla vydána dvě rozhodnutí. Podle žalovaného pro udělení licence není podstatný důvod, pro který není výrobní dokončena. V rámci ohledání ze dne 30.12.2010 byl zjištěn rozpor skutečného stavu energetického zařízení s údaji obsaženými v revizní zprávě. Žalovaný poukazuje na to, že byla předložena revizní zpráva na energetické zařízení, která se neshodovala se stavem zařízení při ohledání.

Žalovaný dále nesouhlasí s tvrzením, že bylo jeho povinností vyzvat žalobce k doplnění žádosti. Předmět licence byl vymezen v žádosti o udělení licence a žádná dokončená stavba s menším výkonem ke dni ohledání neexistovala. Žalovaný tu

odkazuje na § 45 odst. 4 správního řádu, podle něhož může žádosti disponovat pouze žadatel a správní orgán nemůže s předmětem žádosti jakkoliv manipulovat.

K námitce, že žalovaný neúplně zjistil stav věci, odkazuje žalovaný na strany 8 až 10 napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvádí, že žalobce neprokázal splnění technických předpokladů dle § 5 odst. 3 energetického zákona. Žalobcem předložené revizní zprávy a notářské zápisy č. NZ 120/2011 a NZ 119/2011 ze dne 25.5.2011 nelze považovat za důkaz ve smyslu energetického zákona. Podle žalovaného byla žádost o udělení licence formálně v pořádku a splňovala tak požadavky stanovené v § 7 energetického zákona. Nebylo tak třeba ji doplňovat. Žalovaný rovněž odkazuje na stranu 7 a 8 napadeného rozhodnutí, kde se zabýval žalobcem předloženými smlouvami o sdružených službách dodávky elektřiny, a na stranu 10 napadeného rozhodnutí, kde jsou popsány důvody, pro které neprovedl ohledání výroby.

S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., dále jen „s.ř.s.“) osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného zásadně vymezen v žalobě uplatněnými žalobními body podle § 75 odst. 2 s.ř.s.

O žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Žaloba je důvodná.

Soud se předně zabýval žádostí žalobce o přednostní projednání věci.

Dle § 56 s.ř.s. soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodování ve věci.

Podle výše uvedeného ustanovení je pro přednostní projednání věci nezbytné, aby tu existovaly opravdu závažné důvody. Vzhledem k tomu, že předmětem přezkumu v rámci správního soudnictví jsou již pravomocná rozhodnutí, ve většině případů přezkoumávání těchto rozhodnutí s sebou přináší v případě důvodnosti žaloby zásah do jejich právní moci a ohrožení právní jistoty adresátů napadeného rozhodnutí. Tyto důsledky se přirozeně přímo úměrně zvyšují s trvající délkou projednání věci. Skutečností, jež odůvodňují zvláštní přístup správních soudů spočívající

v upřednostnění žaloby v konkrétní věci, musí být tedy dostatečně závažné. Soud má za to, že argument žalobce ohledně hrozící výše škody, jež mu vzniká tím, že prozatím mu ze strany žalovaného nebyla udělena licence, není natolik silný, aby v kontextu ostatních žalob, jež má rozhodující senát 62 projednat, odůvodňoval zvláštní přístup k předmětné věci. Vzhledem k tomu nebylo žádosti o přednostní projednání věci vyhověno.

Co se týče samotného přezkumu napadeného rozhodnutí, soud se nejprve zabýval námitkami procesního charakteru.

Žalobce v podané žalobě předně namítal, že v dané věci byla vydána dvě odlišná prvostupňová rozhodnutí. K tomu soud odkazuje na stranu 11 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný s touto námitkou dostatečně vypořádal. S názorem žalovaného se přitom soud zcela ztotožňuje, což je ostatně žalobci známo, neboť se shodnou námitkou se zdejší soud vypořádal již v rozsudku ze dne 30.10.2012, sp. zn. 62 A 4/2011, který má žalobce k dispozici. V dané věci tedy nebyla vydána dvě rozhodnutí, jak tvrdil žalobce, ale pouze rozhodnutí jediné – rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání licence. Tato námitka tedy není důvodná.

Pokud pak žalobce namítá, že bylo napadené rozhodnutí vydáno více jak po 90 dnech od právní moci zrušujícího rozsudku zdejšího soudu, jedná se o skutečnost zcela nepodstatnou pro dané řízení. Případné překročení lhůty pro vydání rozhodnutí totiž nemůže jakkoli ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Jestliže měl žalobce za to, že je předsedkyně žalovaného nečinná, mohl využít institutů, které mu k obraně před nečinností správního orgánu poskytuje správní řád, resp. s. ř. s.

Žalobce dále namítal, že pokud předsedkyně žalovaného dospěla k závěru, že žádost o udělení licence nesplňuje technické předpoklady ve smyslu § 5 odst. 3 energetického zákona, měla žalobce vyzvat k doplnění podané žádosti.

Žalobce tento názor opírá o § 45 odst. 2 správního řádu, podle něhož nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit (§ 64 správního řádu).

Obecné náležitosti podání jsou stanoveny v § 37 odst. 2 správního řádu. Podle § 37 odst. 2 musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3 správního řádu. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci

jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

Podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona, který je *lex specialis* ve vztahu ke správnímu řádu, se k žádosti o udělení licence mimo jiné připojí i doklady prokazující finanční a technické předpoklady. Podle § 5 odst. 3 tohoto zákona musí fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti.

Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce v rámci řízení o žádosti předložil zprávu o výchozí revizi elektrické instalace ze dne 30.11.2010, jež byla provedena ve dnech 22.11.2010 až 28.11.2010.

Jak vyplývá z prvostupňového rozhodnutí, zásadním důvodem pro rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení licence pro výrobu elektřiny ze dne 29.11.2010 byla skutečnost, že ke dni ohledání (30.12.2010) nebylo prokázáno, že elektrárna splňuje technické předpoklady, neboť elektrárna nebyla kompletní. Na straně 3 prvostupňového rozhodnutí se mj. uvádí: „Podle úřadu není reklamace a demontáž fotovoltaických panelů důvodem pro to, aby úřad mohl rozhodnout o udělení licence na výrobu elektřiny a zapsat do seznamu provozoven takovou výrobu, která v době vedení řízení a rozhodování ve věci není zařízením způsobilým výroby elektřiny v rozsahu požadovaném žadatelem o udělení licence a už samotná skutečnost, že žadatel o udělení licence provedl reklamaci a demontáž fotovoltických panelů z výroby elektřiny dokládá, že takové zařízení nemělo v době rozhodování technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám, což je nezbytný předpoklad pro udělení licence podle § 5 odst. 3 energetického zákona. Rozhodnout o udělení licence na výrobu elektřiny je tak z povahy věci možné pouze pro zařízení, které splňuje definiční znaky výroby elektřiny (...), kterou však není nedokončená provozovna neschopná výroby elektřiny v rozsahu požadovaném účastníkem řízení“.

Proti prvostupňovému rozhodnutí byl podán rozklad, jehož součástí byly i notářské zápisy, konkrétně šlo o notářský zápis NZ 119/2011 ze dne 5.2.2011, kde Mgr. R. P. mj. prohlašuje, že předmětná fotovoltaická elektrárna je funkční výrobnou elektřiny, a notářský zápis z téhož dne pod č. NZ 120/2011, kde je osvědčen stav elektrárny k tomuto datu a její kompletní osazení fotovoltaickými panely. Žalobcem byl dále navržen důkaz ohledáním.

Předsedkyně žalovaného navržené důkazy neprovedla s tím, že nemohou prokázat naplnění technických předpokladů pro provoz předmětné fotovoltaické elektrárny dle § 5 odst. 3 energetického zákona, neboť nemohou nahradit zprávu o výchozí revizi. Žalobcem předložená zpráva přitom již po provedeném ohledání

provozovny nemohla splnění technických předpokladů prokazovat. Jestliže energetické zařízení bylo po výchozí revizi „demonstrováno v rozsahu 87% fotovoltaických panelů včetně el. instalace, bylo nezbytné, aby žadatel po opětovném zkompletování energetického zařízení zajistil vypracování nové zprávy o výchozí revizi, kterou by v řízení opětovně prokázal splnění technických předpokladů pro udělení licence...“

Z uvedeného plyne, že žalobce navrženými důkazy v rozkladovém řízení reagoval na nedostatky zjištěné v rámci řízení před prvostupňovým orgánem; tj. snažil se prokázat, že elektrárna je již hotova a veškeré panely má nainstalovány. Vzhledem k tomu, že prvostupňový orgán nijak nezpochybnil existenci zprávy o výchozí revizi, kterou žalobce předložil, zcela logicky žalobce novou zprávu nepředkládal.

Soud tak musí dát za pravdu žalobci, že měl být vyzván k doplnění žádosti ve smyslu § 45 odst. 2 správního řádu. Pokud totiž předsedkyně žalovaného měla za to, že předložená revizní zpráva nemůže za takto zjištěného skutkového stavu dostačovat a není tedy podkladem dle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona, ačkoliv v rámci prvostupňového rozhodování nebyla žádným způsobem zpochybněna, měl být žalobce o tomto nedostatku ze strany předsedkyně žalovaného dostatečně poučen. Toliko takový postup lze shledávat v souladu s obecnou poučovací povinností správních orgánů zakotvenou v § 4 správního řádu, která je konkretizována v § 45 odst. 2 tohoto zákona.

Pokud tomu tak nebylo, nemohl žalobce na tuto úvahu předsedkyně žalovaného během řízení o rozkladu relevantním způsobem reagovat, neboť s ní byl seznámen až v textu napadeného rozhodnutí - tedy v okamžiku, kdy bylo řízení o udělení licence již pravomocně ukončeno.

Právě uvedené je přitom podle názoru zdejšího soudu v souladu i s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, který opakovaně zdůraznil, že poučovací povinnost správních orgánů v řízení, která vedou, je zaměřena na poučení o procesních právech a povinnostech (viz např. rozsudek ze dne 14. 10. 2010, sp. zn. 5 As 1/2010, dostupný na www.nssoud.cz). Právě o takovou poučovací povinnost se podle názoru zdejšího soudu jednalo i v daném případě. Požaduje-li § 45 odst. 2 správního řádu, aby správní orgán žadateli pomohl odstranit jiné vady žádosti, je třeba za takovou vadu považovat i chybějící přílohu žádosti. Tím spíše za situace, kdy tuto přílohu žadatel předložil a správní orgán dospěl až v řízení o rozkladu k závěru, že nemůže obstát.

Soud tedy konstatuje, že procesním postupem předsedkyně žalovaného byl žalobce zkrácen na svých veřejných subjektivních právech ve smyslu § 65 s.r.s., neboť mu byla znemožněna možnost dostatečným způsobem reagovat na zjištěný skutkový stav, což vyústilo ve vydání pro něj nepříznivého rozhodnutí.

Za tohoto stavu považuje zdejší soud za nadbytečné zabývat se dalšími vnesenými námitkami, neboť zjištěná vada je tak závažného charakteru, že sama o sobě odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí. Navíc po odstranění této vady může dojít k vydání zcela odlišného rozhodnutí a posuzování ostatních námitek by tak bylo přezkumem ryze akademickým, k němuž řízení o žalobě není určeno. Z téhož důvodu není ani namístě provádět žalobcem navržené důkazy.

V. Závěr

Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí bez nařízení jednání zrušil dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť v předmětné věci došlo k podstatnému porušení ustanovení o správním řízení. Věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s.ř.s. Pokud v jeho průběhu předsedkyně žalovaného bude mít za to, že žalobce nepředložil odpovídající zprávu o výchozí revizi, neboť zpráva o výchozí revizi z období před uskutečněním místního šetření nemůže splnění technických předpokladů prokazovat, pak bude třeba žalobce vyzvat k předložení zprávy ve smyslu § 45 odst. 2 správního řádu. Závěr o použitelnosti či nepoužitelnosti původní revizní zprávy musí mít dostatečnou oporu v odborné úvaze a následné argumentaci předsedkyně žalovaného. Tímto právním názorem je předsedkyně žalovaného vázána ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s.

Soud přitom neshledal za potřebné zrušit i prvostupňové rozhodnutí, neboť zjištěná vada může (a má) být napravena v řízení rozkladovém.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšným, a proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému, který na náhradu nákladů řízení právo nemá. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále náklady právního zastoupení spočívající v odměně advokáta za tři úkony právní služby, po 3100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika tedy 10 200 Kč. To vše podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k tomu, že zástupce je plátcem DPH, byla zmíněná částka navýšena o částku odpovídající DPH podle § 57 odst. 2 s.ř.s. Celkem se tedy jedná o částku 15 342 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. 6. 2014

David Raus, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Předešlá